

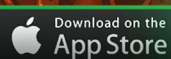
Viktoriia Mailnen

Forestella ja Kaksi Kuningaskuntaa

Herätä satu loon app:
Two Kingdoms AR

Kuvitus:
Oleg Moshkovskyi

Forestella
ja
kaksi kuningaskuntaa

Viktoriia Mailnen Oy

Turku 2020

Kirjoittaja Viktoriia Mailnen

Kuvittaja Oleg Moshkovskiy

Suomentanut Olga Sendhardt

Oikoluku Laura Siniranta

KIRJAN ESITTELY

Tarina kertoo eri maailmoista kotoisin olevista hahmoista. Jokaisella maailmalla on oma kulttuurinsa, mytologiansa ja kielensä sekä omat tapansa. Tarinan henkilöt kertovat satuja ja esi-isiensä ennustuksia sekä rakentavat uutta yhteiskuntaa. He kohtaavat matkallaan lukuisia seikkailuja ja vaaroja ja joutuvat tilanteisiin, jotka vaativat heiltä omien arvojen ja uskomusten uudelleenarviointia. Heidän on ponnisteltava löytääkseen itsestään uusia kykyjä ja rohkeutta, jonka avulla he voivat ottaa vastuun omasta elämästään ja taistella sopusointuisamman ja tasapainoisemman maailman puolesta. Teos on jännittävä fantasiaseikkailu, joka on lisäksi täynnä suurta viisautta. Se on suunnattu 6–10 vuotiaille lapsille, mutta myös aikuiset löytävät tästä tarinasta varmasti jotain mielenkiintoista itselleen.

Forestella ja kaksi kuningaskuntaa on trilogian ensimmäinen osa. Tarina, joka on vuoroin koominen ja kotoisa ja vuoroin taas eepinen ja jopa pelottava, kuljettaa lukijaa jännittävästä kohtauksesta toiseen elävästi kuvailtujen henkilöhahmojen matkassa. Ensimmäisessä osassa tapahtumien keskipisteessä on taistelu taikakristalleista, joista yksi on joutunut pimeyden voimien käsiin ja johtanut Eressien maailman tuhoutumiseen. Tuhoutuneen maailman ja suvun viimeinen selviytyjä, Mirabella, kokee matkansa aikana paljon vaarallisia seikkailuja. Hyökkäys Onneilan kuningaskuntaan pakottaa Mirabellan jättämään lapsuudenkotinsa ja suunnistamaan kohti uutta elämänvaihetta. Matkallaan hän kohtaa ilkeän velhon ja joutuu vaarasta epätietoisena tämän pahansuopien suunnitelmien toteuttamisvälineeksi. Velhon päämääränä on palauttaa taikavoimansa voidakseen jatkaa kesken jäänyttä työtään ja rangaista ihmisiä heidän piittaamattomuudestaan ympäristöä kohtaan. Jo pian pääset tutustumaan kirjan sankareihin, sukeltamaan äärettömän mielenkiintoisten ja salaperäisten seikkailujen maailmaan sekä selvittämään, kuka on Forestella.

© 2020 Viktoriia Mailnen Oy

Kirjoittaja: Viktoriia Mailnen

Kuvittaja: Oleg Moshkovskyi

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-69407-1-7

SISÄLTÖ

Eressien suvun viimeinen edustaja	6
Uuden sivilisaation alku	12
Hyökkäys Onneilan kuningaskuntaan	17
Luhaksen juhlinta	23
Kruunajaiset	28
Matka Fuoriaan	32
Kuningatar Mirabellan valtakausi	38
Unohdettu limbun kieli	49
Elämän synnyn kirja	55
Orogosakukat	58
Jasmin-tornin salaisuus	68
Gloanin paluu	71
Yölliset seikkailut	77
Eressien voimain haltija	85
Monti-Sut-vuoren valloitus	92
Maanalainen Jallonien kuningaskunta	98
Tapaaminen Forestellan kanssa	108

ERESSIEN SUVUN VIIMEINEN EDUSTAJA

Hän syöksyi tähän maailmaan pimeään usvan peitossa pidellen sylissään pientä nytyttä. Hän oli onnistunut pelastamaan nyytin pimeyden voimien otteesta aivan viime hetkellä. Taikasauvan nopeasta heilahduksesta energiapyörre umpeutui ja taikaportaali sulkeutui. Samassa hetkessä siinä toisessa, heille jo vieraassa maailmassa, jonka asuttivat tästä lähtien vain pimeät voimat, sammui kokonainen sivilisaatio.

Hän istahti vihreälle nurmikolle ja avasi nyytin, jonka sisältä paljastui ihmeellinen olento – pikkuriikkinen tyttölapsi. Auringonsäteet tanssahtelivat tytön kasvoilla ja hän alkoi liikkua.

”Hän elää! Elää! Hän on elossa!” Arinin ilolla ei ollut rajaa. ”Pelastin Eressin suvun viimeisen edustajan. Meillä on toivoa! Näkijöiden ennustukset saattavat käydä toteen.” Arinin suipot korvat vavahtelivat eloisasti, mikä oli merkki siitä, että hän oli äärettömän iloinen.

Hänellä oli nyt uusi tehtävä – kasvattaa pienokainen ja valmistaa hänet aikuiselämään. Hänen oli autettava tyttöä kotoutumaan uuteen ympäristöön. Tehtävä ei ollut helpoimmasta päästä, sillä heidän maailmansa olivat keskenään täysin erilaiset. Arinin oli vaalittava tytössä kaikkia ihmisille ominaisia piirteitä ja opetettava hänelle esi-isiensä sivilisaation maailmankatsomus.

Tutkittuaan alueen, jonne he olivat joutuneet astuttuaan ulos portaalista, Arin päätti, että umpimetsä vuorten juurella oli heille sopiva paikka. Sinne he asettuivat asumaan. Arin rakensi omakätisesti talon kaikilla mukavuuksilla metsän suurimpaan puuhun.

Aika kului. Tyttö, jolle Arin oli antanut nimeksi Era, oli hyvin utelias häntä ympäröivästä maailmasta. Arinin ei tarvinnut opettaa tytölle juuri mitään, sillä kuten hän joskus oli todennut, esi-isien maailmankatsomus oli siirtynyt tälle perimässä. Tyttö omaksui nopeasti parantajan taidot ja auttoi Arinia parantamaan ympäröivää luontoa.

Arin oli tytöstä ylpeä, mutta samalla vaipui yhä useammin alakuloisuuteen. Hän tunsi, että alkoi olla käsillä se hetki, kun hän saisi korkeimmilta voimilta merkin päästää Era omilleen.

Hänen aavistuksensa osui oikeaan.

Eräänä kesäpäivänä metsää pitkin harhaili nuori mies, joka törmäsi Eraan. Hän herätti tytössä suurta mielenkiintoa. Eralle se oli ensimmäinen tapaaminen hänen itsensä kaltaisen olennon kanssa.

Tytön smaragdinvihreä, syvälle luotaava katse salpasi pojan hengen.

”Hei!” tyttö tervehti ensimmäisenä.

”Hei”, nuorukainen vastasi. ”En odottanut tapaavani täällä villissä metsässä kaunista tyttöä. Oletko sinäkin eksyksissä?”

”En ole. Minä asun täällä”, Era ilmoitti.

Tytön vastaus sai nuorukaisen niin hämilleen, että hän kysyi:

”Asutko yksin keskellä villiä metsää?”

Kauempana seissyt Arin alkoi tämän kuultuaan viuhkoa käsiään yrittäen kiinnittää Eran huomion. Tyttö huomasi hänet vasta sitten, kun oli jo ehtinyt vastata pojan kysymykseen:

”Asumme Arinin kanssa tuon puun rungossa...”

”Vai sillä lailla”, murahti tyytymättömänä Arin. ”Era, vain sinä voit nähdä minut, älä siis puhu minusta kenellekään.”

Tyttö tuijotti häntä silmät pyöreinä. Ystävän pyyntö sai hänet hämilleen, mutta hän keksi nopeasti ulospääsyn tukalasta tilanteesta:

”Öö... siis tuon pienen ystäväni kanssa”, Era osoitti viereisessä puussa istuvaa oravanpoikasta. ”Minä olen muuten Era. Mikä sinun nimesi on?”

”Minä... Minä olen Marlin”, poika vastasi pienen tauon jälkeen.

”Mitä teet täällä, Marlin?”

Marlin ei vastannut. Hän oli syvällä ajatuksissaan. ”Onpa merkillistä, että tuo tyttö asuu puun sisällä...” pohti hän itsekseen.

Kuin lukien hänen ajatuksensa Era päätti esitellä hänelle kotinsa.

He kävelivät ikivanhan puun luo, jonka ympäröimiseksi tarvittiin yli viisi käsi kädessä seisovaa ihmistä. Asumuksen ovet oli sijoitettu toisiinsa tiiviisti kietoutuneiden varsien väliin. Paksut, jättikokoisia vihreitä käärmeitä muistuttavat oksat katosivat tuuheaan ja komeaan latvaan. Vaikutti siltä kuin puu olisi katsonut häntä silmillään. Todellisuudessa nämä olivat vain pieniä pyöreitä ikkunoita.

Marlin oli niin pitkä, että hänen oli yleensä kumarruttava astuessaan sisään toisten asumuksiin. Eran kodissa hänen ei kuitenkaan tarvinnut kulkea kumarassa, sillä huoneiden katot olivat korkeita ja tilaa oli enemmän kuin riittävästi. Astuttuaan muutaman askeleen Marlin huomasi jalkojensa uppoavan pehmeään sammalmattoon. Kodissa leijaili kuivattujen kukkien ja vastaleivotun omenapiirakan mausteinen tuoksu. Marlin tunsu sukeltavansa lämpimään, kodikkaaseen tunnelmaan, jollaista ei ollut kokenut enää pitkiin aikoihin.

Puuhun rakennettu talo herätti nuorukaisessa hämmästyksensekaista ihailua. Siinä oli kaikki, mitä mukavaan elämiseen tarvittiin. Hänen huomionsa kiinnittyi erityisesti kirjoihin. Niitä oli kaikkialla – hyllyissä, kirjoituspöydällä, sängyn vieressä.

”Tyttö taitaa olla todella älykäs, kerran hänellä on noin paljon kirjoja! Mutta kuka hän mahtaa olla?” Marlin paloi uteliaisuudesta. ”Ehkäpä metsäprinsessa?” pohti hän tutkiessaan tytön ulkonäköä.

Tyttö oli sonnustautunut vihreään mekkoon, joka oli ommeltu erittäin arvokkaan näköisestä sametista. Mekon helmaa koristi upea kasviaiheinen kirjailu. Hiukset oli siististi koristeltu kukilla, mikä vahvisti entisestään metsäprinsessan vaikutelmaa.

”Marlin, et ole vielääkään kertonut, mitä täällä teet”, Era lausui ja herätti hänet ajatuksistaan.

”Olen matkalla”, Marlin vastasi ja kuvaili kuinka oli kiivennyt vuorenhuipulle ja nähnyt metsän ympärillä leviävät huikeat maisemat. Hän

selosti, että tytön asuinpaikan lähetyvillä oli pieni kylä, jossa asui hyviä ihmisiä. ”Luulin sinun olevan yksi heistä. Ihmeellistä, että asut metsässä yksin. Vaikka mitä minä oikein ihmettelen? Olen itsekkin yksineläjä. Siellä mistä olen tullut, ei ollut minulle sijaa.”

”Miksi?” Era ei ymmärtänyt. Hän tarjosi oitis apua: ”Metsässämme on paljon tilaa. Jos tahdot, voit asettua asumaan viereiseen puuhun.”

”Kiitos”, Marlin hymyili ja ajatteli itsekseen: ”Tämä tyttö on kuin toiselta planeetalta...”

He juttelivat vielä kauan. Marlin kertoi työlle, että maailmassa vallitsi sotaisia ilmapiiri.

”Ihmiset elävät sekasorron keskellä ja ovat riippuvaisia maidensa hallitsijoista, joiden mielestä ainoa tapa saada mainetta ja kunniaa on vallata mahdollisimman paljon maita”, Marlin selosti haikeana. ”Tavalliset ihmiset eivät aina edes tiedä, kenen mailla asuvat, ennen kuin kuninkaan veronkerääjät saapuvat paikalle ja vievät heiltä kaiken: heidän ruokansa ja työkalunsa, poikansa ja tyttärensä... Nuoret miehet värvätään sotilaiksi kuninkaiden armeijoihin, tytöt viedään kuningattarien palvelijoiksi ja työkalut käytetään kuninkaallisiin tarpeisiin.”

”Mikseivät ihmiset vaan kerro kuninkaille, etteivät hyväksy tätä?” Era tiedusteli viattomasti.

”Jos joku uskaltaisi esittää vastalauseen, koko kylä saattaisi joutua keskelle aseellista yhteenottoa. Ja sellaisessa tilanteessa voimat ovat aina epäsuhdassa. Talonpojilla on aseinaan vain maanviljelytyökalunsa, kun taas kuninkaan armeija käyttää kunnollisia sotavarusteita. Talonpojat pelkäävät lastensa puolesta eivätkä siksi uskalla sanoa vastaan.”

”Entä oletko sinä osallistunut taisteluihin, Marlin?” Era tiedusteli.

”Ikävä kyllä”, Marlin painoi surullisena katseensa, ”olen joutunut tarttumaan aseisiin. Mutta en tee sitä enää koskaan! Uskon, että voimme rakentaa vapaan kuningaskunnan, jossa kaikki elävät onnellista, sopuisaa ja

Viktorii Mailsen
fantasia romaanissa yhdistyvät
jännittävä juoni, värikäs kuvitus
sekä kirjan tueksi kehitetty, lisättyä
todellisuutta hyödyntävä sovellus.
Todellinen ja kuviteltu maailma kietoutuvat
yhteen luoden ainutlaatuisen tunnelman.
Kaikki muuttuu mahdolliseksi: kuvitellut maailmat,
taikuu, loitsut, yliluonnolliset voimat jataikaolennot.
Lisätty todellisuus auttaa sukeltamaan suoraan
huimien seikkailujen pyörteeseen.
Voit ladata puhelimelle tai tablettiin ilmaisen
Two kingdoms AR sovelluksen App Store
tai Google Play kaupoista.
Kun kohdistat kameran kuvaan, satuhahmo herää
eloon ja näyttää sinulle lyhyen tarinan.
Joidenkin hahmojen kanssa voi jopa pelata
interaktiivisia pelejä.
Tällä ainutlaatuisella kirjalla
yllätät varmasti lapsesi!

viktoriiamailnen.com

ISBN 9789526940717

9 789526 940717